

278. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ có một vị trời dung mạo hết sức tươi đẹp, hào quang rực rỡ, sáng chiếu khắp khu Kỳ viên, đến chỗ Đức Phật, đánh lễ nơi chân Phật, rồi ngồi qua một bên, nói kệ:

*Ai gọi là kính thuận
Ai gọi là xem thường
Ai là trẻ ngu đù
Như trẻ con vọc đất?*

Đức Thế Tôn nói kệ đáp:

*Người nam nếu kính thuận
Người nữ tất xem thường
Người nam nếu coi thường
Người nữ tất kính thuận
Người nữ, trẻ ngu đù
Như trẻ con vọc đất.*

Vị Trời nói kệ thưa:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn, Niết-bàn
Dứt bỏ hẳn ghét, sợ
Vượt qua ái thế gian.*

Vị Trời nói kệ xong hoan hỷ từ giã, trở về Thiên cung.

M

279. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ có một vị trời, thân tỏa hào quang rực rỡ giống như làn chớp, chiếu sáng cả khu Kỳ viên, đi đến chỗ Phật, cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, ngồi qua một bên, nói kệ:

*Quán biết tâm dục khởi
Ngăn chặn, nên ngăn chặn
Ngăn chặn hết tất cả
Chẳng tạo nẻo tử sanh.*

Đức Thế Tôn nói kệ:

*Quán biết tâm dục khởi
Ngăn chặn, phải ngăn chặn
Chẳng nên ngăn chặn hết
Chỉ ngăn giác quán ác
Ý ác phải ngăn chặn
Luôn có thể ngăn chặn
Nếu làm được như vậy
Chẳng bị sanh tử ngăn.*

Vị trời nói kệ khen:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn Niết-bàn
Dứt bỏ hẳn ghét, sợ
Vượt qua ái thế gian.*

Vị trời nói kệ xong, hoan hỷ trở về Thiên cung.

M

280. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có vị trời với hào quang rực rỡ, chiếu sáng cả khu Kỳ viên, đến gặp Đức Phật, đảnh lễ dưới chân, ngồi qua một bên, nói kệ:

*Làm sao được tiếng khen
Làm sao được tài sản
Làm sao có danh dự
Làm sao được bạn thân?*

Thế Tôn nói kệ:

*Giữ giới được tiếng khen
Bố thí được tài sản
Nói thật được danh dự
Giúp người có bạn thân.*

Vị trời nói kệ:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn Niết-bàn
Dứt bỏ hẳn ghét, sợ
Vượt qua ái thế gian.*

Vị trời nói kệ xong, hoan hỷ từ giả trở về cung.

M

281. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một vị trời với hào quang rực rỡ, chiếu sáng cả khu Kỳ viên, đến gặp Đức Phật, lạy sát chân Phật, ngồi qua một bên, nói kệ:

*Làm người sống thế nào
Thấy đúng trí sáng suốt
Giàu có nhiều tài sản
Ý nghĩa ấy ra sao?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Trước học các kỹ năng
Sau để dành của cải
Tài sản chia làm bốn
Một phần dùng ăn mặc
Hai phần dùng kinh doanh
Một phần dành khi thiếu*

Thứ nhất nghề làm ruộng
Thứ hai nghề buôn bán
Lợi tức nhiều, nuôi trâu
Bò, dê cùng lục súc
Lại có nhiều cháu con
Nên cưới vợ cho họ
Gả con em lấy chồng
Trang bị vật gia dụng
Điều hòa được lợi lạc
Bất hòa sanh khổ não
Làm việc phải hoàn tất
Không bỏ phế nữa chùng
Người trí khéo tư duy
Hiểu rõ sự được mất
Hiểu rõ làm, không làm
Của báu đến với ta
Như sông về biển lớn
Siêng năng tạo sự nghiệp
Như ong hút các hoa
Ngày càng được thêm nhiều
Ngày đêm tụ tài sản
Như ong tích tụ mật
Tiền không gởi người già
Không đưa người đi xa
Người ác làm nghề xấu
Thế lực dù hơn ta
Quyết không đem của báu
Giao cho những người ấy
Đưa tiền cho người thân
Khi đòi thì giận cãi
Lạ thay! Tiền, nghĩa, lợi
Hết tiền hết bạn thân
Hãy kiếm tiền đúng pháp
Không làm tiền phi pháp
Trượng phu làm đúng pháp

*Đàng hoàng thì phồn thịnh
Tự thân được no ấm
Lại giúp được cho người
Điều độ và thích ứng
Qua đời sanh cõi trời.*

Vị trời nói kệ:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn Niết-bàn
Dứt bỏ hẳn ghét, sợ
Vượt qua ái thế gian.*

Vị trời nói kệ xong, hoan hỷ từ giã về cung.

M

282. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Ngày xưa, ở nước Câu-tát-la có một người giỏi đánh đàn, tên là Câu-đâu-la đang đi trên đường. Có sáu Thiên nữ đang cỡi cung điện bay trên không trung. Các vị trời ra khỏi cung, bảo với người ấy:

–Này cậu, hãy đánh thanh cầm để chúng ta nhảy múa ca hát.

Người đánh đàn thấy Thiên nữ dung nhan rực rỡ khác thường, nên lấy làm lạ, hỏi:

–Này các chị em, tạo công đức gì mà được sanh lên cõi ấy. Các vị hãy nói cho tôi nghe về sự việc này trước, tôi sẽ đánh thanh cầm phục vụ các vị.

Thiên nữ đáp:

–Cậu hãy đánh đàn, chúng tôi sẽ trình bày sự việc ngày trước trong tiếng ca.

Ở trước sáu Thiên nữ, Câu-đâu-la liền khảy đàn.

Thiên nữ thứ nhất cất tiếng hát:

*Ai thường đem áo quý
Bố thí cho người khác*

*Sanh cõi người tôn quý
Ở trời như chúng tôi
Thân như khối vàng ròng
Hào quang chiếu rực rỡ
Thiên nữ có hằng trăm
Tôi là hàng tối thắng
Bố thí vật mình thích
Phước ấy hơn như vậy.*

Thiên nữ thứ hai nói kệ:

*Ai đem các thức ăn
Thơm ngon nhất bố thí
Sanh làm nam hay nữ
Đều là người tối thắng
Nếu sanh vào cõi trời
Cũng như tôi ngày nay
Nhờ cho điều mình thích
Nên hưởng lạc tùy ý.
Người xem cung điện ta
Đi tự do trên không
Thân như khối vàng ròng
Ánh sáng rất đẹp lạ
Thiên nữ có hằng trăm
Tôi là hàng tôn quý
Cho thức ăn ngon tuyệt
Được thắng quả như vậy.*

Thiên nữ thứ ba nói kệ:

*Ai dùng hương thơm nhất
Bố thí để tu phước
Sanh làm người tôn quý
Ở trời như thân tôi
Đem cho điều mình thích
Hưởng an lạc tùy ý.
Người xem cung điện ta
Đi tự do trên không*

*Thân như khối vàng ròng
Ánh sáng rất đẹp lạ
Thiên nữ có hằng trăm
Ta là hàng tối thắng
Nhờ cho hương thơm nhất
Được kết quả như vậy.*

Thiên nữ thứ tư nói kệ:

*Khi ta còn làm người
Săn sóc cha mẹ chồng
Bị làm khó, mắng chửi
Ta đều nhẫn nhục chịu
Thế nên ngày hôm nay
Được thân trời như vậy
Vì nhờ sống hiếu thuận
Nên an lạc tùy ý.
Người xem cung điện ta
Đi tự do giữa trời
Thân như vàng gom lại
Ánh sáng rất diệu kỳ
Thiên nữ có hằng trăm
Ta là hàng tối thắng
Vì sống đời hiếu thuận
Nên được kết quả này.*

Thiên nữ thứ năm nói kệ:

*Vào đời trước của ta
Làm tôi tớ cho người
Hầu hạ nơi nhà chủ
Tùy thuận không giận khóc
Siêng năng không biếng nhác
Dậy sớm, đi ngủ trễ
Sống ở trong nhà chủ
Được chút ăn uống nào
Chia bớt đem cúng cho
Sa-môn, Bà-la-môn*

*Nên được thân làm trời
Hưởng an lạc tùy ý.
Người hãy xem cung ta
Đi tự do trên không
Thân như khối vàng ròng
Ánh sáng rất rực rỡ
Trong hàng trăm Thiên nữ
Ta rất là tôn quý
Thân hèn trông ruộng phước
Nên kết quả như vậy.*

Thiên nữ thứ sáu nói kệ:

*Trong đời trước của tôi
Được gặp vị Tỳ-kheo
Và vị Tỳ-kheo-ni
Nên tâm rất hoan hỷ
Họ dạy tôi tinh tấn
Tôi nghe họ thuyết pháp
Thọ trai giới một ngày
Nên nay được sanh thiên
Hưởng an lạc tùy ý.
Hãy xem cung điện ta
Đi tự do trên không
Thân như màu vàng ròng
Ánh sáng rất kỳ diệu
Trong hàng trăm Thiên nữ
Ta thuộc hạng tối thắng
Người hãy nhìn ngắm ta
Nhờ thực hiện lời dạy
Nên được quả báo này.*

Người đánh đàn bèn nói kệ:

*Ta đến đây thật tốt
Rừng Tát-la đáng yêu
Được diện kiến Thiên nữ
Chói sáng như ánh chớp*

*Thấy nghe việc như vậy
Tôi về làm công đức.*

Các Tỷ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

M

283. Tôi nghe như vậy:

Một thời Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một vị trời với hào quang rực rỡ khác thường chiếu sáng cả khu Kỳ viên, đến gặp Đức Phật, lay sát chân Ngài, ngồi qua một bên, nói kệ hỏi:

*Cái gì khởi phải diệt
Cái gì ngăn chướng sanh
Cái gì là sợ hãi
Cái gì thành pháp lạc?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Phẫn nộ khởi phải diệt
Tham dục sanh tất ngăn
Vứt vô minh, không sợ
Chứng diệt, an lạc nhất
Trừ diệt sân, tham dục
Thoát ra ngoài kết sử
Không vướng vào sắc, danh
Quán pháp như rừng vắng
Dục là gốc sanh tử
Dục sanh ra các khổ
Đoạn dục được giải thoát
Các khổ cũng như vậy
Ai chứng đắc giải thoát
Giải thoát luôn gốc khổ
Người ngu si không trí
Phóng dật không quán khổ
Nên chìm trong biển khổ
Bị trôi buộc không cùng*

*Người trí chế ngự tâm
Không tham đắm dục ác
Các hành động phóng dật
Phá hoại thiên định lạc
Thế nên phải giữ ý
Không đắm nhiễm vào dục
Ví như người giàu có
Giữ châu báu của mình.*

Vị trời nói kệ khen:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn Niết-bàn
Dứt bỏ hẳn ghét, sợ
Vượt qua ái thế gian.*

Vị trời nói kệ xong, hoan hỷ từ giả.

M

284. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ

Có một vị trời với hào quang rực rỡ khác thường chiếu sáng cả khu Kỳ viên, đến gặp Đức Phật, lay sát chân Ngài, ngồi qua một bên, nói kệ:

*Tuy đến với năm trần
Không gọi là tham dục
Tư tưởng sanh nhiễm đắm
Mới gọi là tham dục
Tham dục trói thế gian
Bậc Hùng được giải thoát.*

Thế Tôn nói kệ đáp:

*Tánh của dục vô thường
Đoạn diệt thì ngộ đạo
Tham dục sanh trói buộc
Mãi mãi không giải thoát
Ai lấy tín làm bạn*

*Và làm với lòng tin
Tiếng khen được truyền xa
Qua đời được sanh thiên
Ai đoạn trừ được dục
Không còn thọ thân sau
Không trở lại sanh tử
Vĩnh viễn nhập Niết-bàn
Biết thân không, vô ngã
Quán danh, sắc không bền
Không tham đắm danh, sắc
Từ đó chứng giải thoát
Nhưng không kiến chấp về
Giải thoát, không giải thoát
Từ bi giúp quần sanh
Lợi ích cho tất cả.*

Vị trời nói kệ khen:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn Niết-bàn
Vứt ghét sợ đã lâu
Vượt qua ái thế gian.*

Vị trời nói kệ xong, hoan hỷ từ giả.

M

285. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Có một vị trời với ánh sáng rực rỡ, đến gặp Đức Phật, lay sát dưới chân Ngài, ngồi qua một bên, nói kệ:

*Nên đứng lại với ai
Nên thân cận với ai
Nên học pháp với ai
Được lợi không sanh ác?*

Thế Tôn nói kệ đáp:

www.daitangkinh.org

*Nên sống với người thiện
Thân cận với người thiện
Học pháp với người ấy
Được lợi ác không sanh.
Nên sống với người thiện
Thân cận với người thiện
Học pháp với người thiện
Người trí được lợi lạc.
Nên sống với người thiện
Thân cận với người thiện
Học pháp với người thiện
Người trí được danh dự.
Thân cận với người thiện
Học pháp với người thiện
Người trí được thấu đạt
Vì vậy nên sống chung.
Thân cận với người thiện
Học pháp với người thiện
Tôn quý trong thân tộc
Thoát ly khỏi ưu sầu.
Sống giữa nơi đau khổ
Nhưng giải thoát tất cả
Xa hẳn cảnh giới ác
Đoạn tất cả dây trói
Hưởng diệu lạc tối thượng
Được gần gũi Niết-bàn.*

Vị trời nói kệ:

*Từ xưa đã từng thấy
Bà-la-môn Niết-bàn
Dứt bỏ hẳn ghét, sợ
Vượt qua ái thế gian.*

Vị trời nói kệ xong, hoan hỷ từ giả.

M